

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

מספר בקשה: 213

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המבקש: עו"ד מיכאל קידר, מפרק יורם בן עמי בניה ופיתוח (1990) בע"מ

נגד

המשיבים: 1. אילן בן עמי (בפש"ר)
2. אסטל בן עמי
3. יריב בן עמי
ע"י ב"כ עו"ד מאיר אלזם
4. קבוצת י.א. בן עמי בע"מ
5. הכונס הרשמי מחוז ירושלים

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

לפניי בקשת מפרק חברה לחיוב המשיבים 1-4 בהחזר כספי לקופת הפירוק, בגין טענה של משיכות כספים שלא כדין מחשבון בנק ששימש את החברה שבפירוק.

רקע ותמצית הבקשה

1. ביום 17.7.1997 הוגשה בקשה למתן צו פירוק כנגד חברת יורם בן עמי בניה ופיתוח (1990) בע"מ (להלן: "החברה"). קדמה לבקשה תקופה של הקפאת הליכים.

2. ביום 8.4.1998 ניתן צו למינויו של עו"ד מ' קידר כמפרק החברה, לאחר שקודם לכן מונה לתפקיד מפרק זמני.

3. מנהלה של החברה היה מר אילן בן עמי (המשיב 1). אשתו של המשיב 1, גב' אסטל בן עמי (המשיבה 2), היתה בזמנים הרלבנטיים לבקשה מורה במקצועה. נקבע כי חשבונה של המשיבה 2 בבנק דיסקונט לישראל בע"מ (להלן: "חשבון הבנק") שימש את פעילותה של החברה ולחשבון זה הוזרמו כספים בסכומים ניכרים, עד קריסת החברה (ראו, למשל, את החלטת כב' השופט עזרא קמא מיום 20.3.08 בבש"א 1981/06).

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

4. בשנת 1999 נחקרה המשיבה 2 במשרדו של המפרק (המבקש) אולם סירבה ליתן פרטים על חשבון הבנק וכך עשה גם המשיב 1 בחקירותיו בשנת 1999. רק ביום 5.5.2003 עלה בידי המפרק לקבל מבנק דיסקונט את המידע בדבר הפעולות בחשבון וזאת לאחר הליכים משפטיים שנקט בהם המפרק (החלטה מיום 12.6.02 ברע"א 7580/01 ביחס לעיקול הכספים בחשבון והחלטה מיום 28.4.03 ברע"א 8206/02 ביחס לעתירת המפרק לקבל את מסמכי חשבון הבנק).

5. ביום 26.1.2009 הגיש המפרק את הבקשה נשוא הדיון (בש"א 6333/09) בגדרה עתר לחייב את המשיבים 3-4 בהחזר כספים שנמשכו מחשבון הבנק, בטענה שמחשבון זה הוברחו כספי החברה. ביחס למשיב 3, שהוא אחיו של המשיב 1 ובנו של יצחק בן-עמי, שהיו מנהלי החברה בפירוק, נטען כי הוא נטל שלא כדין שלושה סכומים מחשבון הבנק: שיק על סך 30,000 ₪ ביום 19.2.06; שיק על סך 20,000 ₪ ביום 19.2.06 ושיק על סך 31,500 ₪ ביום 7.3.1997. ביחס למשיבה 4 נטען כי ניטלו על ידה שלא כדין כספים מחשבון הבנק: סך של 250,000 ₪ ביום 4.1.1999 וסך של 75,000 ₪ ביום 14.11.2000. על יסוד תחשיב המפרק נטען כי סכומם המשותף של הכספים עומד במועד הגשת הבקשה (ינואר 2009) על סך 575,315 ₪. בגדרה של הבקשה עתר המפרק גם לחייב את המשיבים 1-2 בהחזר הכספים לקופת הפירוק, נוכח השימוש הפסול בחשבון הבנק להברחת נכסי החברה, לתועלת מקורבים.

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי הבקשה לא נדונה עד שהוגשה מחדש בחודש פברואר 2017 בגדרה של בקשה מס' 213. ביום 8.2.17 ניתנה החלטת כב' השופט ד' מינץ כדלקמן:

"יבהיר המפרק מה משמעות הגשת בקשה זו פעם נוספת כיום".

בעקבות החלטה זו הגיש המפרק הודעה לבית המשפט בגדרה נטען כי בירור הבקשה התעכב לנוכח קשיים שהכבירה המשיבה 2 במשך שנים. נטען כי "מטרת ההעלאה המחודשת, יסודה בהבנה כי בגלל טעות, הבקשה לא נסרקה ורק מסיבה זו התעכב בירורה". בית המשפט התבקש להורות למשיב 3 ליתן את תגובתו לבקשה ולקבוע אותה לדיון. ביום 9.2.17 ניתנה החלטה נוספת של השופט ד' מינץ, כדלקמן:

"לאחר שנים כה רבות ולאחר אפס מעשה וחוסר מעש במשך שנים כה רבות, דבר הבא לידי ביטוי בשיהוי משמעותי, יצטייד נא המפרק, לאחר שקילת הבקשה על כל היבטיה, עם תגובת הכנ"ר".

7. בעקבות הודעת הכנ"ר, לפיה יש לשמוע תחילה את עמדת המשיבים, הגיש המפרק ביום 6.2.18 הודעה אודות משמעות עמדת הכנ"ר. נטען על ידי המפרק כי אין ליתן "מתנות חינם", וקל

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

1 וחומר לא כשמדובר ב"הברחת נכסים, ובן בנו של קל וחומר, לבני משפחת המנהלים". הוסיף
2 המפרק וכתב: "כל עמדה אחרת, תהא חשודה בשחיתות, והכנ"ר אינו מותר ברירה לח"מ [המפרק]
3 אלא לכתוב את המינוח המפורש".

4
5 8. המשיב 3 הגיש תגובה לבקשה, בגדרה טען כי הבקשה התיישנה; כי המפרק השתהה
6 בשיהוי קיצוני וכי הבקשה המקורית מוצתה והמפרק לא גילה טעם ראוי להגשתה מחדש. עוד נטען
7 כי הכנ"ר התנגד להגשת הבקשה וכי המפרק לא המציא למשיב 3 את הבקשה המקורית (בש"א
8 6333/09) בשנת 1999. עוד נטען כי גם לגופו של ענין אין יסוד לתביעה להחזר הכספים, בין היתר,
9 כי בגב אחד השיקים מופיעה חתימה שאינה חתימתו של המשיב 3 וכי יש טעם מסחרי לקבלת
10 הכספים על ידו, אשר נעוץ בהשכרת כלי צמ"ה לחברה.

11
12 9. בתשובה לתגובת המשיב 3 טען המפרק כי בדיון שהתקיים ביום 11.7.2001 נקבע שלא
13 תועלה טענת התיישנות (בש"א 7264/01) וכי הואיל ופרטי חשבון הבנק הגיעו לידי רק ביום
14 5.5.2003, והבקשה הוגשה כעבור כחמש וחצי שנים (26.1.2009), התובענה לא התיישנה. עוד נטען,
15 בין היתר, כי אין זו חובתו של המפרק להצטייד באישור הכנ"ר בטרם הגשת בקשה למתן הוראות
16 וכי לאור עמדת הכנ"ר (לפיה הבקשה הוגשה ללא קבלת אישורו) יש להתייחס אליה "במידת זהירות
17 כפולה ומכופלת! ממש כמו "עד עויין", שיש להתייחס לעדותו במשנה זהירות".

דיון והכרעה

18
19
20
21 10. בשלב זה יש להכריע בשלוש טענות מקדמיות, בהן קיימת מחלוקת בין הצדדים: א. טענת
22 התיישנות. ב. טענת שיהוי. ג. טענה כי הפורום המתאים לבירור התובענה אינו בית משפט של חדלות
23 פירעון, אלא בית המשפט האזרחי המוסמך.

א. טענת ההתיישנות

24
25
26
27 11. לטענת המשיב 3 הבקשה המקורית מחודש ינואר 2009 מעולם לא הומצאה לידי ורק
28 כאשר הוגשה הבקשה מחדש בשנת 2017, נמסרה לו הבקשה. הואיל והבקשה נמסרה למשיב 3 רק
29 בשנת 2017 והואיל ומדובר באירועים שהתרחשו בין השנים 1996 ו-2000, נטען כי התובענה
30 התיישנה.

31
32 12. לפי הפסיקה, מירוץ ההתיישנות נעצר עם הגשת תובענה לבית המשפט ואינו מתחדש כל
33 עוד לא נמחקה התובענה או נדחתה. אין נפקא מינה אם כתב בית הדין הפותח את ההליך הומצא
34 לנתבע או הובא לידיעתו, או אם היה מונח בתיקי בית המשפט כאבן שאין לה הופכין (ע"א 169/65

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

1 רשות הפיתוח נ' ירקוני, פ"ד יט(2) 595, 598 (1965); ע"א 878/06 טרויהפט נ' עטיה, פסקה 94
2 (4.1.09); טל חבקין, התיישנות (נבו, התשע"ד-2014), עמ' 14. משום כך, אין צורך להכריע
3 במחלוקת – האם הבקשה הומצאה למשיב 3 בשנת 2009, אם לאו. בהקשר זה ניתן לציין כי בתשובה
4 לשאלת בית המשפט, השיב המפרק כי אין בידיו אסמכתא המעידה על כך שהמשיב 3 קיבל בשנת
5 2009 את הבקשה שנשלחה אליו בדואר רשום.

6
7 13. אין חולק כי עלה בידי המפרק לקבל את מסמכי חשבון הבנק רק בחודש מאי 2003, לאחר
8 מאבק משפטי שהוכרע בבית המשפט העליון רק בחודש אפריל 2003 (רע"א 8206/02). משום כך,
9 כאשר הבקשה הוגשה לבית המשפט בינואר 2009, חלפו כחמש שנים וחצי וטרם חלפה תקופת
10 ההתיישנות. לאור האמור, נקבע בזאת כי אין לקבל את טענת ההתיישנות. לאור מסקנה זו איני
11 נדרש לטענת המפרק בדבר הסכמה דיונית שלא תועלה בעתיד טענת ההתיישנות והחלטה ברוח זו,
12 בשנת 2001. הקושי בהכרעה בטענה האחרונה של המפרק נובע מאי בהירות אם המשיב 3 היה צד
13 לדיון שהתקיים ביום 11.7.2001 ואם ההסכמה שלא תועלה בעתיד טענת ההתיישנות, ניתנה גם
14 בשמו.

ב. טענת השיהוי

15
16
17
18 14. כאמור לעיל, בהודעת המפרק מיום 8.2.17, נטען כי מטרת ההעלאה המחודשת של הבקשה,
19 "ייסודה בהבנה כי בגלל טעות, הבקשה לא נסרקה ורק מסיבה זו התעכב בירורה". בדיון שהתקיים
20 ביום 11.3.19 טען המפרק כי בפרק הזמן שמאז הגשת הבקשה (בשנת 2009), היא הייתה תלויה
21 ועומדת בפני בית המשפט ו"כנראה שלא נקבעה לדיון בגלל תקלה מזכירותית". (עמ' 1 לפרוטוקול,
22 שורות 12-13). עוד נטען על ידי המפרק כי הליכי פשיטת הרגל של המשיב 1 ואביו (יצחק בן עמי)
23 "עכבו את המשך הדיונים בענין החבות האישית שלהם" (עמ' 1 לפרוטוקול, שורות 14-16). עוד טען
24 המפרק כי "היו עיכובים שונים שקשורים בחילופי מותבים בבית המשפט הנכבד ובבעיות מזכירות"
25 (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 2-3). כאשר נשאל המפרק מדוע לא הוגשה בקשה לחדש את הדיון
26 בתקופה שעד 2017, השיב כדלקמן (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 8-11):

27
28 "אני סה"כ שליח ציבור ואדם אחד, זה תיק אחד במשרד שלי. אני עובד לבד ויש לי
29 עוד תיקים שאני מטפל בהם, רק בתיק הזה טיפלתי ב-370 פרשיות שונות. המקרה
30 הזה נשמט מסדר המקרים שבהם אני אמור לעמוד ולרדוף אחר קביעת התיק לדיון.
31 אני מצר על כך אבל אני סבור שבמישור המהותי השאלה של השבה כספית לציבור
32 נפגעים, היא שקולה יותר מאשר השאלה הטכנית של מדוע הענין לא נקבע לדיון עד
33 היום".

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

15. על פי הפסיקה, לצורך קבלת טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה זנח התובע את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. עוד נקבע כי אין הרי שינוי מצב לרעה בשל שינוי בנסיבות אובייקטיביות שאינן תלויות בתובע, כהרי שינוי הנובע מהתנהגות התובע (ע"א 6805/99 תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, ירושלים, פ"ד נז(5) 433, 446) (להלן: "עניין תלמוד תורה"). נקבע כי על בית המשפט לשקול מכלול שיקולים שעיקרם האינטרסים ההדדיים של בעלי הדין ומאזן הנזקים ביניהם. כן נשקלים מהות התביעה והסעד המבוקש שאותם מבקשים לדחות מחמת שיהוי ושיקולים של אינטרס ציבורי ברבדים ובגוונים שונים (ענין תלמוד תורה, עמ' 8-447).

16. במקרה שלפניי, הגיש המפרק את הבקשה המקורית ביום 26.1.09. מאז ועד תחילת חודש פברואר 2017 לא התרחש דבר. במשך 8 שנים המפרק לא פנה לבית המשפט בבקשה להורות למשיב 3 להגיש את תגובתו לבקשה ולקבוע אותה לדיון. ניתן לומר, אפוא, כי ככול שהמשיב 3 שינה את מצבו לרעה, אין מדובר בשיהוי בשל נסיבות אובייקטיביות שאינן תלויות במפרק. המפרק טען, כאמור, לעיכובים הקשורים בחילופי מותבים בבית המשפט ובבעיות מזכירות, אולם לא מצאתי ממש בטענות אלה. היה זה המפרק שלא נקט בצעד אקטיבי לחידוש הבקשה במשך 8 שנים. בדיון מיום 11.3.19 הודה, למעשה, המפרק כי "המקרה הזה נשמט מסדר המקרים שבהם אני אמור לעמוד ולרדוף אחר קביעת התיק לדיון". מדובר למעשה במחדל של המפרק ואף כי יש לו עוד תיקים בטיפולו, אין מדובר ב"שאלה טכנית של מדוע הענין לא נקבע לדיון עד היום" כפי שסבר, שכן השיהוי הממושך פגע, כפי שיוסבר להלן, במשיב 3, אשר שינה את מצבו לרעה.

17. בחקירתו מיום 10.3.99 הבהיר המשיב 3 למפרק כי הושכרו על ידו כלי צמ"ח לחברה וכי הפעילות העסקית קיבלה ביטוי במסמכי הנהלת חשבונות ותועדה בחשבוניות מס. אין לדרוש מהמשיב 3 לשמור עד היום (במשך 20 שנה) חשבונות ותיעוד ביחס לעסקה משנת 1997 (השיק על סך 31,500 ₪) ואף לא ביחס לעסקאות (נטענות) משנת 2006 (השיקים הנוספים, על סך 30,000 ₪ ו-20,000 ₪). לטענת המשיב 3 הוא פנה לרשות המסים בתחילת 2017 על מנת לקבל העתקי מסמכים מן התקופה הרלבנטית ונענה כי המסמכים כבר אינם קיימים. עמד על כך נציג הכנ"ר בדיון מיום 11.3.19 (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 26-28):

"יש גם קושי מסוים לשחזר מערכת הנהלת חשבונות לאחר פרק זמן של כ-21 שנים, כי ידוע בדרכי ששומרים מערכת הנה"ח כ-7 שנים כולל חשבונות".

נציג הכנ"ר אף התייחס לכך שעולה, לכאורה, מן המסמכים כי המשיב 3 השכיר ציוד מכני הנדסי לחברה ואף שהיו קשרים כלכליים נוספים בין הצדדים וכי הטענה כי מדובר בתשלום בגין שכירות כלי צמ"ח לא נשללה (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 22-26).

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 97-152 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

18. כמו כן, ניתן היה באופן סביר להסיק כי המפרק זנח את זכות התביעה נגד המשיב 3, לאחר תקופה של שמונה שנים, בהן לא נעשה דבר. ניתן בנסיבות אלה לקבל את טענת המשיב 3 כי לאחר חלוף כל השנים, מאז קיבל המפרק את מסמכי הבנק בשנת 2003 ועד לחידוש הבקשה בשנת 2017, נוצרה ציפיה לגיטימית אצלו שלא להיתבע על ידי המפרק.

19. צודק המפרק כי ראוי לשקול גם את האינטרסים של הנושים ויש חשיבות להשבת הגזילה של כספי החברה בידי מקורבי מנהליה, אם זו תוכח. יחד עם זאת, במסגרת בחינת טענת השיהוי, נשקלים, על דרך האיזון, מכלול שיקולים שעיקרם האינטרסים הדדיים של בעלי הדין ומאזן הנזקים ביניהם. במקרה זה, הוגשה הבקשה המקורית כחמש וחצי שנים לאחר קבלת מסמכי הבנק בידי המפרק ומאז הגשתה חלפו שמונה שנים נוספות, עד לפניית המפרק בשנת 2017 לבית המשפט לשם חידוש הטיפול בבקשה. חלוף זמן כה רב יכול להצביע על ויתור או מחילה על הזכות לתבוע את השבת הכספים. כאשר מוסיפים לכך את השינוי לרעה במצבו של המשיב 3 עקב השתנות המפרק, קיימת הצדקה לקבלת טענת השיהוי, החוסמת את התובענה מפני בירורה.

ג. הפורום המתאים

20. לאור מסקנתי כי יש מקום לקבלת טענת השיהוי כחוסמת את בירור התובענה, אין צורך להידרש לטענת המשיב 3, כי אין מקום לברר את המחלוקת בבית המשפט של חדלות פירעון, אלא במסגרת תובענה רגילה בבית המשפט המוסמך (הוא בית משפט השלום). יחד עם זאת, הואיל והצדדים טענו בנושא זה, אתייחס להלן לסוגיה זו בקצרה.

21. על פי הפסיקה, התנאים הנדרשים להכרעה במחלוקת בין בעל התפקיד ובין צד שלישי במסגרת הליך מתן הוראות הם שלושה (רע"ה 259/99 חב' פליצה ראובן בע"מ נ' סופיוב, פ"ד נה(3) 385, 395-6 (2001)): ראשית, בירור הסוגיה שבמחלוקת נדרש לצורך מתן הוראות לבעל התפקיד לשם ביצוע יעיל וראוי של תפקידו. שנית, בירור המחלוקת לגופה אינו מצריך הכרעה בעובדות, או אינו מחייב בירור עובדתי מורכב, וניתן להכריע בעובדות בדרך פשוטה וקצרה. שלישית, בניהול ההליך בדרך מקוצרת אין כדי לגרום עיוות דין ופגיעה בזכויות דיוניות ומהותיות של בעל דין. ראו בענין זה את הוראת סעיף 45 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018, שאינו חל בענייננו, אך מאמץ את מבחני הפסיקה הנ"ל.

22. בנסיבות המקרה שלפניי, אין מדובר בעניין שההכרעה בו דרושה לביצוע תפקידו של המפרק ובלעדי הכרעה כזו עלול המשך תפקודו היעיל בתיק הפירוק להיפגע. מדובר בתובענה לחיוב צד שלישי בהחזר כספים לקופת הפירוק וניתן לבררה בערכאה האזרחית המוסמכת. בנסיבות

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 152-97 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

המיוחדות של מקרה זה, בודאי שקשה להלום את הביטוי בדבר "תפקודו היעיל של המפרק", לאור השיהוי הרב בטיפולו של המפרק בקידום בירור הבקשה.

23. עיקר הקושי בקבלת עמדת המפרק בהקשר זה, נוגע לדרישה בדבר העדר צורך להכריע בעובדות ובהעדר בירור עובדתי מורכב. נפסק כי ככול שבירור ההליך מחייב הכרעה מורכבת בין גרסאות עובדתיות סותרות, בקשה למתן הוראות עשויה להוות מסגרת בלתי הולמת לליבון הסוגיה (ע"א 7390/13 עו"ד אמיר פלמר ורו"ח גזית נ' ב. גאון קמעונאות וסחר בע"מ (4.5.14)).

במקרה זה, הכחיש המשיב את חתימתו ע"ג אחד משלושת השיקים שבמחלוקת. בהחלט יתכן כי יהיה צורך בהגשת חוות דעת של גרפולוג או מומחה לכתב יד ויתכן שיוגשו חוות דעת מטעם שני הצדדים. כמו כן, בשלב קודם של ההליך, הוכנה חוות דעת של מומחה, רו"ח איתן שאקי, ביחס לחשבון הבנק. לפי דברי נציג הכנ"ר בדיון מיום 11.3.19 (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 8-16) נכנסו לחשבון הבנק כ-11 מיליון ₪ ויצא ממנו סכום כמעט זהה (יצאו מהחשבון 49 אלף ₪ יותר מהסכומים שנכנסו לחשבון בתקופה המדוברת). בחוות הדעת לא צוינו מקורות הכספים שנכנסו ולא יעדי הכספים שיצאו מן החשבון. על כך אמר נציג הכנ"ר בדיון:

"לכן כל הדיון לגבי חשבון אסטל לא הגיע לידי מסקנות מאחר שחוות הדעת עד ליום זה לא הושלמה כי רואה חשבון איתן שאקי ביקש צווים לבנקים והשלמות מידע ואלו לא נערכו ולכן יש חוות דעת בוסרית לגבי חשבון זה. אין לנו מסקנות כאשר כל האפשרויות פתוחות. יכול להיות שלמעשה לא נלקח שקל אחד, יכול להיות שנלקחו כספים. הטענה שחשבון זה שימש לגנוב כספי החברה טרם הוכחה".

מכאן ניתן ללמוד כי תתכן בהחלט הגשת חוות דעת של רו"ח לשם בירור המחלוקת ויש להניח כי בית המשפט יידרש לחקירת מומחים ועדים מטעם הצדדים ולא ניתן לשלול אף מינוי מומחה מטעם בית המשפט, והכול באופן שאינו מתאים לבקשה למתן הוראות, אלא לבירור במסגרת תביעה עצמאית (ראו את החלטת הנשיא א' אורנשטיין בפש"ר (ת"א) אסתר דודאי נ' דוד צרפתי (16.9.19) בפסקה 7). זאת ועוד, תגובת המפרק לתשובת המשיב 3 כוללת 426 עמודים (כולל נספחים) ונספח א' לתגובה כולל לוח אירועים המפורט על פני 54 עמודים, החל משנת 1993 ועד חודש ספטמבר 2018. בנסיבות אלה, קשה לקבל את טענת המפרק, כי אין מדובר בבירור עובדתי מורכב.

24. בנוסף לאמור לעיל, לא שוכנעתי כי בבירור התובענה במסגרת בקשה למתן הוראות לא תהיה משום פגיעה בזכויות דיוניות של המשיב 3, אותן יוכל להפעיל במסגרת תובענה בהליך אזרחי בבית המשפט המוסמך, להבדיל מן ההליך בבית משפט של חדלות פירעון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 152-97 רוזנבוים ואח' נ' משרד המשפטים/האפוטרופוס/הכונס הר ואח'

סוף דבר

25. כפי שהוסבר לעיל, הגעתי למסקנות הבאות:

- א. אין לקבל את טענת ההתיישנות והיא נדחית.
- ב. יש לקבל את טענת השיהוי, שתוצאתה דחיית התובענה כלפי המשיב 3.
- ג. במידה והיה מקום להמשיך בבירור המחלוקת בין הצדדים, היה מקום למחיקת הבקשה, תוך שלמפרק תהיה שמורה הזכות להגיש תובענה אזרחית עצמאית כנגד המשיב 3 לבית המשפט המוסמך.

26. אין בהחלטה זו כדי לקבוע מסמרות לגופן של טענות הצדדים.

27. לאור כל האמור לעיל, הבקשה כנגד המשיב 3 נדחית, מחמת שיהוי, כמפורט לעיל.

על המפרק לשאת בהוצאות ובשכ"ט עו"ד של המשיב 3 בסכום כולל של 5,000 ₪, אשר ישולם תוך 30 ימים מהיום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, י"ג כסלו תש"פ, 11 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

ד"ר

אביגדור דורות, שופט